

Posamezna številka:

1 krono.

TABOR* izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri s da umom naslednjega dne ter etane celotno 180 K, polletno 90 K, četletno 45 K, mesečno 15 K. Inerati po dogovoru. Pri vozkralni objavi popust.

Naro: se pri upravi "TABORA", MARIBOR, Jurčičeva ulica štov. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

1 krono.

UNEDNISTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon interurb. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritličje. Dešno. Telefon št. 24. ŠHS poštnoštevnostni račun štov. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne uzira. — Rokopisi se ne vračajo.

Leto: I.

Maribor, petek 12. novembra 1920

Številka: 65.

Resen položaj jadranske konference v Rapallu.

Nasprotujoče si vesti o popuščanju in prelomu. — Možnost oboroženega konflikta.

Zlati gradovi.

Maribor, 11. novembra.

Nekje na Kranjskem so se prebivalci neke doline v predvojni dobi živo bili za regulacijo reke, ki jim je ob povodnji povzročala ogromne škode ter za zgradbo železnice, ki bi gospodarsko dvignila celo pokrajino. Njihov boj je bil vedno brezuspešen; nekoč pa, par tednov pred državno zbornimi volitvami, sta prišla iz Ljubljane dva inženjerja ter se letila dela za trasiranje železniške proge in novega vodnega toka. V osmih dneh se je belila preko doline dolga vrsta kolcev, ki so označali bodoči tir železnice in tok regulirane reke. V nedeljo je prišel iz Ljubljane neki, sedaj že pokojni klerikalni politik ter na javnem shodu razveselil volilce z novico, da je ta predela za železnico in regulacije izposlovala njegova stranka. To seveda ni ostalo brez uspeha; volitve so izpadle v korist klerikalcev. Toda že drugi dan po volitvah sta inženjerja nenadoma izginila in celih šest let ni bilo o njima ne duha ne sluha več. Kolci so deloma segnili, deloma pa so jih kmetje porabili za kurivo. Čez šest let, tri tedne ne pred novimi volitvami pa sta prišla inženjerja zopet in po volitvah zopet izginila. In to se je ponavljalo od volitev do volitev, vendar pa kljub temu ona dolina še danes nima na železnice in ne regulirane reke.

Na ta klerikalni predvojni volilni manevar se spominjamo danes, ko stojimo pred volitvami v ustavodajno skupščino naše mlade narodne države.

Izrabljanje ljudskega razpoloženja in ljudskih želj v volilne namene je danes še mnogo bolj razsežno, nego je bilo kdaj prej. Ko čitamo neštete obljube

naših klerikalcev, socialnih demokratov in narodnih socialistov, nam nehoté postaja težko pri srcu, kako brezvestnim varljivcem je padlo v roke naše sicer dobro, toda preveč lahkoverno ljudstvo.

Vzemimo v roke socialnodemokratske liste, kaj vse ne obljublajo ubogim in nevednim revežem. Delavec, hlapec, viničar, dekla itd. bi, ako bi res izpolnili to, kar jim obljublajo, lahko živeli kakor v nebesih. Imeli bi ogromne plače, malo dela, obleko, živila in drugo pa bi dobivali skoro zastoj. Klerikalci obljublajo po svojih volilnih shodih nevednemu ljudstvu, da mu, ako bodo oni izvoljeni ne bo treba plačevati davkov ter mu tudi sinov ne bo treba pošiljati k vojakom. Narodni socialisti pa sicer ne obljublajo nič tako pozitivnega, pa tudi ne zaostajajo za drugimi. Oni obljublajo svojim volilcem kar zlate gradove in pečene piške in ako bodo oni izvoljeni, bodo pretvorili Jugoslavijo v obljubljeno Indijo-Koromandijo, kjer se bo cedil sam med in mleko.

Ko bodo končane volitve, bodo porabljene pa tudi vse te obljube, morale bodo biti pozabljene, saj vse vsak otrok, da jih ni mogoče izpolniti. Reveži bodo morali še nadalje delati, kakor so delali doslej, kmetje bodo morali tudi nadalje plačevati davke, saj brez davkov ne more obstojati nobena država na svetu in njihovi sinovi bodo morali k vojakom, tudi če bo njihov vladar sam rimski papež. O zlatih gradovih narodnih socialistov pa je sploh škoda govoriti, saj jih noben trezen človek ne more smatrati za resne.

Edina stranka, ki ne obljublja ničesar, kar bi res ne mogla tudi izpolniti, pa je Demokratska stranka. Edino ona ne obljublja nikomur življenje brez dela in brez davkov, še manj pa zlatih gradov

kakoršno je danes ni naše in hrepenimo po novih izraževalnih sredstvih, s katerimi bi mogli pokazati naše pravo lice; toda nikogar ni, ki bi vrgel v to neveselo, mračno ozračje tisto rešilno raketko, ki bi mahoma razvnela duhove v genijalnimi, božanskimi idejami. Res je, da se pojavljajo razveseljivi znaki, ki obetajo polagoma dvigniti našo gledališko umetnost, ali to je vse premalo, to gre vse prepočasno! Treba je krepkejših sunkov, tako silnih, da bodo potisnili razvoj kar čez noč naprej, vsaj na ono višino na kateri se nahajajo danes druge umetnosti. Preskočiti moramo kar cela desetletja. Tu ne zadošča evolucija, treba je revolucije! Revolucije pravim, ali pa vsaj temeljite reforme. To čutimo vsi. Čim bližje gledališča, tem trpkejša čuti to potrebo. Treba je odpraviti vse stare predsodke, uničiti pogubno pojmovanje o nalogah gledališča in potem na novi, najširši podlagi sezidati novo stavbo.

Več nego vse religije, ki vkljub svojemu tisočletnemu delovanju niso mogle preprečiti strašne katastrofe zadnje svetovne vojne in njenih grozovitosti, več bo v bodočnosti lahko storila gledališka umetnost za poplavljenj človeštva, če

v oblakih. S tako poštenim in resnim programom se ne more ponašati nobena druga. Zato bo pa tudi samo onim, ki bodo volili njeno listo, prihranjeno razočaranje.

~~~~~

Vsi na Martinov večer „Dijaške kuhinje“!

~~~~~

Notranja in zunanja politika.

* Kolikor nam je znano, obstoja neki zakon, pa katerem je prepovedano pri volilni agitaciji posluževati se državi škodljivih govorov in objav. Zadnja „Enakost“ prinaša med svojo prav ameriškansko volilno reklamo tudi sledeče: „Zakaj služijo naše fantje vojake v Albaniji? Zato, ker so to klerikalci in liberalci naredili! Ampak to se bo prenehalo, če bodo izvoljeni delavci in kmetje naše stranke.“ Kakor je ugotovljeno, so tudi klerikalci hujskali vojaške obvezance na svojih shodih po deželi na upor. Vprašujemo torej merodajno oblast, ali ni to po zakonu zabranjeno in kaznjivo? Zakaj se list, ki prinaša take državi in edinosti škodljive pozive in hujskarije ne zapleni? Zakaj se proti klerikalnim protidržavnim hujskačem ne uvede kazensko prostopanje?

* Neomadeževana stranka. „Jugoslaviji“ je strašno hudo, če se ji očita, da je v službi NSS, čeprav ve pri nas že vsak otrok, da je ta pobožen list vse prej nego nestrankarski. Svoje simpatije za NSS pa opravičuje s tem, da je ta stranka nova ter radi tega tudi še neomadeževana. Po našem mnenju pa to ni prav nikako priporočilo za stranko. Pri

se bo analogno, kakor pri starih Grkih zavedala svoje svetosti — pravi Theodor Modes v svoji krasni knjigi „Zum Kunst- und Idealtheater“. Vsa kultura — pravi dalje — odpove in razpade v nič, kakor smo videli, če ne temelji na pravem človečanstvu. In kje je lepša prilika za temeljito razširjenje istega, če ne v gledališču, kjer nam raz odra govore najplemenitejši duševni velikani in to ne s pusto in suhoparno katehetsko ali prižniško besedo, temveč oni vplivajo na nas z resnico in življenjem v idealno varajoči obliki.

Tudi Schiller pravi: „Oni, ki je prvi napravil opazko, da je vsake države najtrdnější steber religija, da bi brez nje še sami paragrafi zgubili svojo moč je morda nevede in nehoté zagovarjal najplemenitejšo stran gledališča. Kakšna okrepitev za religijo in postave, če bi se združili z gledališčem!“

Pri nas se, kakor je videti tega dejstva merodajni funkcionarji zavedajo, kajti nekatera gledališča so podpržavili, drugim zopet so dali izdatne podpore iz državne blagajne, toda vse to se ni zdi še premalo. Ni dovolj, da imamo v vsakem centru po eno gledališče, kjer imajo priliko obiskovati predstave, več-

stranki se najprej vpraša, kaj je že storila. In kaj je storila NSS? Raztresla je med narod par kvintalov praznih fraz, v katere niti sama ne veruje ter pomogla na solnce par „idealistov“, ki bi radi živeli od „idealnih“ poslanskih dijet. Ali ni že samo to dovolj velik madež? Madež, ki ga je prinesla na svet že ob rojstvu?

* Diletantizem narodnih socialistov. Politični diletantizem narodnih socialistov se kaže najbolj v njihovem vzdihovanju in obžalovanju volilnega boja. Njim ne ugaja, da se vodi pri nas volilni boj ter ga smatrajo za narodni greh. Volilna borba jim je bratomoren boj, pozabljajo pa pri tem, da so v tem boju tudi sami kot sobojujoča stranka. Volilni boji se vodijo povsod po vsem svetu in pri vseh narodih, toda nikomur ne pride pri tem na misel, da bi ta boj nazival bratomoren. V tem svojem vzdihovanju so podobni otrokom, ki se gredo vojake. Dokler se napadajo in mahajo z lesenimi sabljami le po zraku, jim je to strašno lepo in interesantno, ko pa se temu ali onemu zdi dovolj mahanja po zraku ter lopi svojega nasprotnika tudi po nosu, potem pa nastane grozen jok in stok.

* „Wer für die Republik ist.“ Osamljeni soc. demokrati operirajo z čudnimi volilnimi „šlagerji“. V „Volksstimme“ n. pr. priobčujejo debelo tiskan poziv: „Wer für die Republik ist, der soll am 28. November für die „Sozialdemokratische Partei“ n. „Kmet-sko delavska zveza“ stimmen“. Nam se zdi, da je tak manevar od strani socialistov višek demagogije. 1. Že zato, ker je vsak socialist itak republikanec. 2. Ker je tudi mnogo drugih, ki so tudi iz drugih razlogov republikanci, a zgolj zato niso socialisti, še manj pa bi z njimi volili. Kot vzgled vzamimo samo

noma le boljše situirani sloji.* Zanešati je treba to umetnost v zadnja tudi najmanjša mesteca — popularizirati idejo gledališča v najširših masah. Kakor nek-daj cerkve, tako naj rastejo danes hrami gledališke umetnosti — njeni svečeniki pa naj gredo od kraja do kraja razširjajoč kulturo in srčno plemenitost po vsej širni domovini. Sele, ko bo postala last ljudstva, tedaj šele bo imela gledališka umetnost tisto najširšo podlago, ki sem jo omenil v začetku in ki je potrebna za pravi, veliki razmah.

Nikoli še niso bila niti pri nas niti drugod tako pripravna tla za gledališko kulturo, kakor ravno sedaj — tla so razorana, treba je samo sejati in seme bo rodilo stoteri sad. V Nemčiji kar dežuje tozadevnih propagandnih, reformističnih in drugih spisov in se kar gr-madi gledališka literatura. Pri nas sem večkrat naletel na napačno naziranje — še celo na igralskem kongresu v Zagrebu — češ, naj se omeji diletantska društva, ker škodujejo gledališču — na-

* Potem ni čudno, če se smatra kulturne prireditve za luksuz in se pobira davke, ki so eden največjih madežev za našo državo! Saj potem se razne subvencije, vendarle samo pesek v oči.

Valo Bratina:

Par besed o gledališču

Izmed vseh umetnosti je pri nas Slovencih gledališka umetnost najmanj razvita. Slikarstvo, kiparstvo, pesništvo, muzika, vse hiti s duhom časa in skuša držati korak z razvojem evropske kulture, le gledališka umetnost tiči s svojimi bosimi nogami še daleč v preteklem stoletju. Neplodno bi bilo razpravljati o vzrokih tega žalostnega nedostatka, saj jih poznamo vsi kolikortoliko.

Umetnost je izraz vsakokratnega svetovnega naziranja in vsaka umetnost mora, kakor posamezen individij preživeti nekaj notranji boj, ki jo dovede do samostojnosti in resničnosti. Tega procesa naša gledališka umetnost še ni preživela, odvisna je še popolnoma od tujih vplivov, zato je neresnična in ni naša. Kako tudi: saj so to kritično periodo komaj prebolele ostale umetnosti in se vsaj deloma osamosvojile. Ker pa je odersko izraževalno sredstvo suma vseh drugih umetnosti, se torej ni mogla razvijati in razmahniti, dokler si niso bile na jasnem posamezne panoge te umetnosti. Vsi se zavedamo tega mučnega položaja, vsi vemo, da naše gledališče

naše — klerikalce; ti so zdaj republikanci proti pravoslavni vladarski rodbini, bi pa bili iz najhujših republikancev takoj zopet kar so bili — monarhisti pod katoliškim cesarjem; mogoče, bi ostali tudi dobri republikanci — ampak pod predsednikom dr. Korošcem, a oni na Kranjskem se raje pod dr. Sušteršičem. Je pa še drugih načeloma republikancev toliko, da če bi vsi oddali svoje glasove, bi republika tako socijaldemokracijo, kakor jo imamo zdaj v Sloveniji, položila v grob, nad njim postavila križ z napisom: Bili so, ki so si domisljali, da so, pa jih nič več. Amen! In 3. je tak „šlager“ za te volitve že zato čisto odveč, ker je vprašanje o republiki v Jugoslaviji za enkrat že ob porodu Jugoslavije rešeno. Če smemo gg. sodrugom ponuditi primernejši nasvet, naj prihodnja izdaja „Volksstimme“ priobči pod debele tiskanim naslovom: „Hoffnungsvoll, rettunglos verloren!“ Die meisten unserer bis zur Wahl in die Konstituante noch treuverblichenen, vom Zufettwerden unserer Fänger hungrigen Ratten haben das nach unten sinkende, nach oben stinkende Schiff bereits verlassen. Am 28. November rette sich, wer sich noch retten kann, denn unser Schiff geht unter mit Maus und Mann.

* Iz Toplice na Čehoslovaškem se poroča, da je bil tamošnji mestni sosvet pozvan od okrajne uprave, naj vendar enkrat odstrani zloglasni spomenik cesarja Jožefa. Mestni sosvet je imel zvečer sejo, na kateri se je doznalo, da kolegij radi odložitve mandata župana in drugih mestnih svetov ni polnostevilen in torej ne more o tem sklepati. Nemški socijalni demokrati zahtevajo, da se za jutri vpokliče novo sejo, na kateri naj se izvoli namestnike. Ako se to ne bi izvršilo, bi tudi oni odložili svoje mandate, kar bi imelo za posledico, da se razpusti mestni sosvet.

* Seja obnov. odseka se vrši 20. t. m. Iz Bruslja se poroča: V pol. krogih se zatrjuje, da se bo vršila prva seja strokovnjakov obnovitvenega odbora 20. t. m. K seji se bo povabilo tudi nemške delegate.

* Nove homatije na Irskem. Iz Londona se doroča: V Londonderryhabnu so se dogodili novi incidenti. Sinfajnovci so zažgali neko veliko kolnjalno trgovino. Streljalo se je do pozne noči. Promet

sprotno, čim več jih bo, tem bolje za gledališko umetnost.

In to je sedaj tista točka, o kateri sem hotel pravzaprav govoriti. Kjerkoli in kadarkoli sem priredil na deželi gledališko predstavo, bodisi z igralci ali z diletanti, sem povsod in vselej spoznal, da vlada na deželi velikansko zanimanje za gledališče. Podoželjska publika je hvaležna za vsako drobtinico. In mnogokrat je naravnost gniljivo, s kakšno ljubeznijo se oprimejo diletanti svojega dela. Ali kaj pomaga, ko pa nimajo največkrat niti najprimitivnejših pojmov o ustroju gledališča in gledališki umetnosti. Povedal bi lahko marsikatero tragikomično zgodbo, ki sem jo doživel pri takih prireditvah. Ni čuda: Kdo pa se je brigal pri nas za izobrazbo v tej smeri?! Nasprotno: Z vsemi sredstvi se je delovalo na to, da se veselje do gledališke umetnosti kolikor mogoče v kali zatre. Učenec ljudskih šol je bil obisk gledališča sploh zabranjen, a srednješolcem so bile dovoljene le nekatere igre in to vse do zadnjega časa. Le nekatere igre! Kaj se to pravi? Jaz mislim, da bi literatura, ki ni dostopna, to se pravi, ki ni dostopna tudi za mladino sploh, ne smela na oder. Kajti na oder spada, kakor v razstavo lepih umetnosti edinole prava umetnina. Lepota! In to pač ne smemo mladini zabranjevati!

(Konec prihodnje.)

na lokalni železnici je prenehal, na večjih progah se je omejil.

* Zvišanje davkov v Ameriki. „Times“ poročajo iz New-Yorka: Finančni minister je izjavil, da bo moralo ameriško ljudstvo plačevati še najmanj tri leta davek v letni višini ene milijarde funtov sterling, kar se nanaša še na davke izza vojnega časa. Neobhodno potrebuje bo, da se precejšnje zvišanje osebni davek. Nadalje se bo obravnavalo vprašanje, v koliko naj zviša republikanski kongres uvozno carino.

Dnevna kronika.

* Ernest Klavžar. Nenadne smrti je umrl v sredo v Mariboru vpokojeni gorški deželni uradnik Ernest Klavžar, rodom Vipavac. C. Klavžar je bil zadnji še živeči taborjan. Videl je na narodnih taborih prebujanje našega naroda, videl je prvo zarjo vstajenja ter tudi sam s svojim neumornim delom in z navdušenjimi govori pomagal dvigati tedaj še v temi narodna nezavednost. Tavojače slovensko ljudstvo. Ko je prišel izhajati v Mariboru „Slovenski Narod“ pod uredništvom Tomšiča in Jurčiča, katerima je bil pokojnik osebni prijatelj, je postal on njegov prvi gorški dopisnik. Pa tudi v poznějšíh letih je bil Klavžar vedno goreč rodoljub in priden narodni delavec. V visoki starosti je idealni mož doživel izpolnitev najbolj vroče želje, osvoboditev našega naroda in porod svobodne njegove države Jugoslavije. Za to pa je zadobilo njegovo staro, toda še vedno mehko srce novo rano: Njegovo ožjo domovino je zaslužil tujec, sam je moral pobegniti z dežele, katero je tako ljubil iz okrajnega slovenskega juga na skrajni sever, iz Gorice v Maribor. Danes v petek ob pol 15. uri ga bodo položili k večjemu počitku v istem mestu, kjer spi njegov sobojevnik Tomšič, žal le, da ne na istem pokopališču, ampak na Pohorju. Dolžnost slovenskega Maribora je, da preskrbi temu našemu poslednjemu taborjanu dostojen pogreb. Bodi mu lahka svoboda zemlja slovenska, katero je tako ljubil.

* „Straža“ prosim potrpljenja. Zadnja „Straža“ me rači imenovati nesramnega lažnika in obrekovalca, ako ne objavim takoj imena onih, ki so z dr. Sušteršičem v zvezi. Podpisana je mariborska duhovščina. Nikoli nisem trdil, da je baš mariborska duhovščina v zvezi z dr. Sušteršičem, temveč trdil, da ima dr. Sušteršič v Sloveniji svoje zveze in da so tudi duhovniki, ki širijo navdušenje za prejšnjo Avstrijo. Postregel bi lahko „Stražo“ z imeni, danes pa tega ne smem storiti, ker je radi tega preiskava v teku in bi bil uspeh preiskave ogrožen, ako bi osumljence poprej imenoval. Zato prosim „Stražo“ potrpljenja. Nisem pa obdolžil mariborske duhovščine, ki me brez potrebe psuje. Dr. Vladimir Serbec.

* Afera Zebot—Zorko je šele zdaj tudi pri zadnji inštanci, pred vzklicnim senatom zaključena s potrditvijo razsodbe prvega sodnika Kramerja. Kakor znano, je bil urednik Zebot obtožen, da je magistrat, uradnika Zorkota nagovarjal, naj mu proti dobremu plačilu izposluje volivni imenik. — Zato je bil po § 311 k. z. obsojen na 400 K globe.

* Dr. Orosel Rechtsanwalt Mešne elektrarne. G. vladni komisar in Jugosloven dr. Leskovar? Javnost zahteva od Vas pojasnila, ali je res, da je po Vašem lastnem prepričanju naš najstrupenejši sovražnik, renegat dr. Orosel tudi pravni zastopnik takozvane „Mešne elektrarne“.

* Inozemci in naš stanovanjski urad. Prejeli smo: G. dr. Juvan se v „Stražo“ izgovarja na sistem, na katerem so stanovanjski uradi zgrajeni. Res je, ni veliko prida ta sistem, a še manj vreden je sistem dr. Juvana. V čem obstoja njegov sistem? Da je doslej vsak, kolikor jih je bilo pri tej komisiji vlekel že iz vsega početka zavoženi voz na svojo stran in da je dr. Juvan, če se mu je zljubilo sploh delati, vse vkup samolastno potegnil na svojo stran, da pri tem protežira inozemce, jim narav-

nost odpira vrata do najlepših stanovanj oziroma jih straži pri vratih, če jih skušajo drugi pognati kamor spadajo in da pri vsem tem na tisoče domačinov vleče za nos vlijudno ali surovo, kakor je pač g. predsednik dobre ali slabe volje, to je v kratkem povedano ves dr. Juvanov stanovanjski sistem. Na podlagi tega sistema je po mestu razširjena vest, da je graška tvrdka Greinitz kupila Kthar-Turkovičovo trgovino v Cankarjevi ulici in da je celo I. nadstropje že od spomladaj prazno ter na razpolago poslovdju inozemske tvrdke. Kaj je na tem resnice, ne vemo; to nam bo zdaj g. predsednik pojasnil v svojem uradnem listu „Straži“. Vemo pa, da treba — če pride kdo od stanovanjske komisije kakšno stranko gonit iz stanovanja, le namigniti na to prazno stanovanje, pa ima dotična stranka za nekaj časa mir; torej je le nekaj, kar ni v redu. Se en slučaj: v Priemerjevi vili stanuje neka vdova, baje po madžarskem oficirju. Zenska je dama iz Dubrovnika in je Italijanka. Kaj ima tu opraviti? Da si zavaruje stanovanje, je zaprosila za pristojnost v Mariboru. Na priporočilo vladnega komisarja se ji je to dovolilo pogojno če dobi tudi državljanstvo, kar ji bo vsled protekcije baje naših častnikov seveda tudi dovoljeno. Dokler prošnja ni rešena — in take prošnje imajo navadno dolgo pot — je ni oblasti pri nas, ki bi se upala domaćina spraviti v to stanovanje, sedanjo stranko pa tja kamor spada. In takih slučajev je še na stolice v Mariboru. Če bi se vsi taki slučajji javne korupcije imenoma pribili v javnost in če bi naše uradništvo društvo klicalo samo v ta namen javen shod ter na podlagi ugotovljenih slučajev z vso odločnostjo pritislili na deželno vlado, bi bil vsaj del stanovanjske mizerije odpravljen.

* Mariborsko okrajno glavarstvo in zaplenjena mast. Že meseca aprila je zaplenilo orožništvo pri Sveti Trojici neki trgovki pri D. Benediktin dva soda masti, namenjena tihotapeem. Po nekoliko kratkem prosjačenju ji je okr. glav. vrnilo en sod, a drugi se čaka dandanes tukaj v trgu rešitve. Ker je okr. glavarstvo najbrže že pozabilo na to, si dovoljujemo nanj opozoriti in pričakujemo skorajšnje rešitve, a ne zopet v prilog trgovke, ampak naj se mast proda tukaj v trgu. G. glavar vendar ne bo verjel trditvi trgovke, češ, mast je bila namenjena v prodajo revnim slojem benediške župnije.

* Park na Slomškovem trgu kliče po večji snagi in obziru na ograje, ki so na mestih proti Stolni cerkvi in mestnemu kinu popolnoma pokvarjene.

* Za varstvo živali. Če se v Mariboru nahaja kakšno društvo, ki se zanimala tudi za varstvo živali, se istemu nudi prilika za njuno dobro delo. Predvsem naj ugotovi, kdo na našem magistratu je tako neusmiljen, da zapira pse v stranišča ter jih pušča sestrane lajati in tuliti. In potem treba oblasti, ki izdaja stroge odredbe za pasji kontumac, temeljito pojasniti, da je s konopcie (vrvicami) poostren kontumac v taki večnosti kot se pri nas prakticira, nesmiseln in kakor Nemeč pravi, res „pod psom“.

* Čudna luč. Prijatelj našega lista nam sporoča: V noči od srede na četrtek nekaj minut pred 1. uro je padla neka severno Maribora v smeri „Treh ribnikov“ močno bela luč, podobna meteoru. Ker je ta luč bila večja, nego so običajni meteori in ker je padala tudi mnogo počasneje, ni izključeno, da je bilo to morda kako znamenje, vrženo iz nevidnega zrakoplova. Mogoče je sicer tudi, da je to bila raketa, ki je dosegla neobičajno višino. Vsekakor pa bi bilo dobro to dognati.

* Reorganizacija tržnega nadzorstva. Od ugledne strani se na poroča: Eden posebne v zadnjih časih sleparij z živila najbolj potrebnih mestnih uradov je po svojem dosedanjem sistemu najbolj zanemarjen in naravnost kriči po takojšnji reorganizaciji. Treba stalnega vodje, ki ne bo opravljal poleg vodstva tega urada še nebroj drugih javnih poslov in sicer takih, ki zahtevajo skoro njegovo trajno odsotnost iz urada. Če že sveto pismo trdi, da nihče ne more dvema gospodarjema služiti, ker mora zanemarjati enega ali drugega, je še manj člo-

veško nemogoče, tudi tako vesnemu in delavnemu vodji kot je gosp. v. nadzor. Hinterlechner, da bi ob enem opravljal službo na 4.—5. mestih. Lahko, oziroma pravilneje rečeno, že težko jih samo nadzoruje, a sam osebno voditi jih ne mora, ker je to fizično neizvršljivo. Tak urad potrebuje stalnega vodjo, ki je strankam ob določenem času vsikdar na razpolago. In potem potrebuje še najmanj tri stalne nastavljene uradnike, za vsak mestni okraj najmanj po 1 kontrolnega organa in najmanj dva tržno kontrolna organa. „Tabor“ pozivlja stranke s pritožbami o izprijenih živilih na tržno nadzorstvo. To je prav. Toda kaj pomaga, če se stranke temu pozivu odzivljajo, če pa dostikrat ob najbolj prometnem času ali ni z delom preobloženega in najbrže berasko plačanega uradnika, ali pa je urad sploh zaprt. Pred enim mesecem n. pr. po celi teden ni bil na razpolago niti nadzornik, niti uradnik; celo tržno nadzorstvo je slonelo na ramah 2.—3. kontrolnih ozir. stražnih organov. Ljudje božji, to bi se v mestu, kakor je Maribor, ne smelo dogajati. Če niti stranke ne morejo opraviti svojih poslov, kako naj ta urad vrši svoj pravi, samostojni izvršujoč posel, da gre namreč tudi sam k strankam v svrhu kontrole in nadzorstva. Brezvestna spekulacija z izprijenimi živila zlasti z moko in mesom se v škodo naše domače poštene obrti očitno vedno bolj širi — brez posebne skrbi za naše tržno nadzorstvo, ki je kakor rečeno v današnjem stanju nevdružljivo. Ne gre tu za interes kake politične stranke ali ene ali druge narodnosti, ampak odredno poslujočega tržnega nadzorstvenega urada je odvisen javni blagor celega mesta. In zato naj se tudi tega klica po reorganizaciji tega urada ne smatra ne iz političnih, še manj pa osebnih nagibov izvirajočega.

* Klerikalna masčevalnost. Pri klerikalcih je tako: Danes si njihov svetnik v nebesih, jutri — če se jim zameriš, si že na dan pekla med živimi vrati. To je poskusil tudi g. Pascolo. Dokler je g. Zebot zahajal k njemu v goste, dokler je pri njemu popival na račun pridobitve Pascola za SLS, toliko časa Pascola ni bil državi nevaren, k večjem pa zašel v nevarnosti za oskrba večje sigurnosti vsled prevelike gostoljubnosti zmedanih Zebotovih nog in glave. A v trenutku, ko se je Pascolo odločil za „Samostojno“, tedaj je zapadel smrtni obsodbi v milosti Zebotovi in celi SLS. Od tedaj naprej je postal tudi državi nevaren. Imamo tudi mi izza avstrijske dobe pomisleke proti g. Pascolu, in nimamo nobenega povoda ga zagovarjati, ugotavljamo samo dejstvo. In k temu spada še to-le: Orožništvo je dobilo nalog preiskati, kateri gostje so bili pri Pascolu in kaj so tam delali. Pravico orožništvu dajati povelju, ima orožniško poveljstvo in okrajni glavar. Ker orožniško poveljstvo takega ukaza ni izdalo, kdo torej ga je izdal? Vest o tem obisku je prva prinesla „Jugoslavija“, v zadnjem času oficijozno mesto za javnosti nedostopna policijska poročila iz Mariboru. Kolikor poznamo gospode, ki so bili Pascolovi gostje, smo uverjeni, da jih Pascolo ni mogel ne v narodnem in ne v službenem oziru pohujšati. V narodnem oziru bi bilo le priporočati, če se naša inteligencu zanima za pridobitev tudi ljudi, kakor je bil Pascola pred prevratom, da to ne more biti danes več, zato skrbi tudi stranka, katere član je postal.

* Popis prebivalstva mesta Maribora. Ker spada v smislu naredbe celokupne deželne vlade za Slovenijo z dne 3. februarja št. 341 evidenca prebivalstva v delokrog policijskega komisarijata, odredam na podstavi § 4 točka 3 navedene naredbe popis (konskripcijo) prebivalstva za mesto Maribor po stanju 15. novembra t. l. V to svrhu dobijo vsi hišni gospodarji, odnosno njihovi namestniki za vsako hišo eno hišno polo, katero morajo v vseh rubrikah primerno izpolniti. Vsaki hišni poli se priklapi toliko stanovanjskih izkazov, kolikor je v hiši stanovanj, oziroma družin. Te izkaze morajo izpolniti rubrikom odgovarjajoč po edini dr. žinski glavarji, oziroma stanovanjski predstojniki. Hišne pole skupno s stanovanjskimi izkazi mora na to hišni gospodar ali njegov namestnik predložiti

tekom 3 dni po 15. nov. 1920 bližnji stražnici ali pa zglasovalnemu uradu na Slomškovem trgu št. 1. Kdor pravočasno ne predloži ali pravilno ne izpolni hišnih pol in stanovanjskih izkazov, zapade po min. naredbi z dne 29. septembra 1857 št. 193 drz. zak. kazni do 4000 K globo ali do 14 dni zapora.

— Plesne vaje, ki jih poredi Marišorska podružnica Sloven. plan. društva, začnejo v torek 16. t. m., ako bo udeležba dovoljna. Prijave po 13. t. m. se še bo sprejemalo. Člani naj se prijavijo torej najkasneje v soboto popoldne v trgovini gg. Baloh & Rosina na Grajskem trgu. — Odbor.

— Kdor se hoče dobro zabavati, kdor hoče revnim dijakom, osobito koroškim dijakom-beguncem pomagati, pridvi v soboto, dne 13. novembra ob 20. uri na „Martinov večer“ v L. nadstropje bivšega kazina!

— Preskrbnina invalidom, vdovam in sirotam padlih. Strankam se naznanja, da se bodo prošnje za preskrbnino sprejemale edinole še v četrtek dne 11. novembra in petek dne 12. novembra 1920 v času od 8. do 14. (2.) ure pri mestnem vojaškem uradu. Rotovski trg št. 5. Z imenovanim dnem se sprejemanje vlog zaključuje.

— Društvo jugoslovenskih akademikov v Mariboru je na svoji odborovi seji dne 25. oktobra 1920 so glasno sklenil naslednjo resolucijo: Povodom druge obletnice ujedinjenja moramo zopet z žalostjo potrditi, da še zdaleka niso izpolnjeni upi in nade, ki smo jih po prevratu stavili v našo osvobodeno domovino. Se vlada vedno ono gnilo avstrijskanstvo in upognjena hrbtišča navajena bičev avstrijskih valpetov, se še niso zavrnila. Treba je, da se enkrat za vselej iztrebi iz naše srede vse, kar nas še količkaj spominja prejšnje tisoletne snžnosti. Za to pa zahtevamo z vso odločnostjo od merodajnih oblasti: 1. da se uvede v vse naše urade jugoslovanski državni jezik, a to ne samo na papirju kakor doslej, marveč dejansko. Prenehati more dotedanje švabarenje po oblastnih, ki je najjasnejši dokaz, da se še vedno ne moremo zvesti v nove svobodne čase. Z isto neupogljivo doslednostjo, kakor se je v prejšnjih časih uvajala v urade nemščina, uvedimo slovenščino. Povdarjamo, da bomo neizprosno stali na straži in vse slučaje omalovaževanja našega jezika javno ožigosali. 2. Zahtevamo, da z isto doslednostjo, s katero preganjajo naše oblastni svoje sorojake, začno preganjati tuje, rovarske elemente. Se je med nami na stotino nam sovražnih tujerodcev, ki izrabljajo našo potrpežljivost, da hujkajo proti jugoslovanski državi. Vsi ti ljudje imajo lepa, obširna stanovanja, in se izženejo tja, kamor spadajo in kamor jih vleče srce. Ravno tako naj se iz vseh uradov, in obratov odstranijo vse nezanesljive osebe, njihova mesta pa prepustijo koroškim beguncem. 3. Odločno obsojamo gonjo, ki so jo pričeli povodom zadnjih izgrediv gotovi slovenski časopisi, ki ima ozadju ogabne volitvene spekulacije. Ne moramo dovolj ožigosati kooperacijo gotovih slovenskih strank z Nemci pri predstojajočih volitvah. Na ta način dokazujemo ravno našim nasprotnikom, da so še vedno odločujoč faktor. To mnenje jim pa moramo enkrat za vselej izbiti iz glave. 4. Zahtevamo od merodajnih oblasti, da poskrbe, da bodo nove napisne table napisane v pravilni slovenščini. Ne smemo dopustiti, da bi nas še nadalje izživali ljudje, ki žive od slovenskih zultjev s svojo spakodrano slovenščino. 5. H koncu apeliramo se epkrat na naše oblasti, da slečejo rokavice in nehajo z protežiranjem in božanjem nasprotnikov. Zlasti v našem obmejnem Mariboru je nujno potrebno, da zločimo njih odpor in jim pokažemo, da hočemo napraviti red, če treba tudi z železno roko. Odbor.

— Ta resolucija se je poslala vsem tukajšnjim oblastvom in pa poverjeništvu za notr. zadeve v Ljubljani.

— Aretacija zgornje cmureških morilcev. Ze več časa je strasila v okraju Cmureka popolnoma organizirana večja banda tihotapcev. Ondotno ljudstvo je bila pred terorizmom te bande v večnem strahu. Pri prvem napadu tihotapcev z jugoslovenskimi organi je bil finančni paznik Franjo Voršič ustreljen v glavo ter je kmalu na to podlegel ranam. Ker se je ta tolpa po aretaciji umaknila na avstrijsko ozemlje, se je pričela graška deželna vlada zanimati za te individije. Med tem časom so pa izvršili 29. oktobra novo grozodejstvo. („Tabor“ je o tem slučaju že poročal. Ur.) Tihotapcem zaplenjeni konji bi se drugi dan morali prodati v Gor. Čmureku na licitaciji. Ponoči je pa ta banda napadla hlev, kjer so bili konji nastanjeni in ubila stražnega orožnika Hermana na bestialen način. Truplo je imelo dva strela in 17 ran. Jugoslovensko orožništvo, ki je došlo na lice mesta, ni moglo slediti tihotapcem, ker so premočno streljali. Naše orožništvo je obvestilo o tem avstrijsko s prošnjo, naj zasleduje morilce, ker so se umaknili na ozemlje avstrijske republike. To je tudi pričelo poizvedovati in sum je padel na več ljudi, ki so se pečali že dolgo časa s tihotapstvom. Radi tega je izdala graška deželna vlada poziv na aretaciji teh osumljencev. Pri aretaciji so tihotapci streljali na orožnike s samokresi, tako da so morali varnostni organi odgovoriti z ognjem. Pri tem sta bila brata Černič težko ranjena, ostali pa ujeti. Morilska banda Adolf in Viktor Černič. Mai, Jorin Rejš in Seher je bila odpeljana v graške zapore.

— Akti o bivšem črnogorskem generalu Vešoviču, ki jih je vrnilo sodišče prve inštanice, se še vedno nahajajo pri okrajnem sodišču v Beogradu, ker se morajo izvršiti še razne strokovne preiskave.

— Skupina ruskih beguncev, ki jih je prišlo okoli 9000 v Srbijo preko Soluna, se bo nastanila v Bitolju in Skoplju.

— Samoumor angleškega državnika. Angleški glavar na Samoi, Warren, se je ustrelil.

— Bivši holandski minister umrl. Dr. Kuiper, bivši holandski notranji minister je umrl 8. t. m. v Haagu.

— Zračna pošta Pariz — Beograd. Petrović Expres Comp. v Parizu name-rava vpostaviti prometno zvezo z aeroplani med Parizom in Beogradom ter ostalimi balkanskimi prestolicami.

— Ocirkov večer s prostovoljnimi prispevki za rodbino Čuš, se vrši v soboto 13. t. m. v restavraciji „Narodni dom“.

Kultura in umetnost.

— Prošnja Jugoslovenom! V svetnem obmejnem pasu trikota Maribor — Spilje — Sv. Duh je ustanovitev „Poveljne knjižnice“ neodložljiva potreba. Dobra knjiga naj krepí tukajšnji narodni živelj in podpira naša stremjenja! Obračam se do jugoslovenske javnosti z nujno prošnjo dejanske podpore. Ne odlašajte! Preglejte še danes svojo knjižnico in žrtvujte! Tudi najmanjši prispevki se sprejmejo z hvaležnostjo. Knjige ozir. denarne prispevke je nasloviti na šolsko vodstvo Sp. Sv. Kungota pri Pesnica. Rodoljubnim darovnikom že vnaprej izkrena zahvala. Vekoslav From, šolski vodja.

— K Glasbeni Matici v Mariboru so pristopili kot ustanovniki s 400 K gospodje Jvan Kejžar, narodni predstavnik v Mariboru, Kiffmann Anton, trgovec na Aleksandrovi cesti in Florjanc Ljudevit, kavarnar v Mariboru. Odbor izroka dobrotnikom najsrčneje zahvalo za njih velikodušnost in priznanje. Naj bi našli obilo posnemalcev v teh težkih časih obstoja društva. Stevilo učencev je naraslo na 300 in vsaki dan se oglašajo nosi. Slavno občinstvo se opozori že sedaj na pevski koncert Glasbene Maticе dne 4. decembra.

— Koncert Thyerry-Jeraj-Brezovšek. Operna pevka ljubljanskega opernega gledališča gđ. Vilma Thyerryeva ter viol. prof. ljubljanskega konzervatorija g. Karel Jeraj sta priredila s spremstvom kapelnika ljubljanske opere g. Ivana Brezovškega dne 8. nov. t. l. v veliki dvorani hotela „Uniona“ v Ljubljani skupni koncert. Omenjeni umetniki bodo tekom meseca novembra priredili še po en koncert v Mariboru in v Celju.

Najnovejša poročila.

Jadranska pogajanja. Položaj še vedno nerešen.

LDU Santa Margherita Ligure, 10. novembra. „Corriere della sera“ doznava, da se je na drugi seji jadranske konference razpravljalo o vsem problemu. Jugoslovenski delagatje bodo torej mogli dati svoj končnoveljavni odgovor glede istrske meje. Usoda pogajanj da je odvisna edinole od sprejema ali odklonitve pravičnih zahtev Italije glede istrske meje. Upati je, da bo Jugoslavija vedela prav ceniti vrednost iz lastnega nagiba izvirajočega sporazuma z Italijo. Na političnem in gospodarskem skupnem delu osnovani sporazum bo mogel biti eden izmed najtrdnjših jamstev za mir in obnovev srednje in južne Evrope.

LDU. Santa Margherita, 10. novem. (Agenzia Stefani.) Minister dr. Trumbić je imel danes opoludne porazgovor z ministrom Sforzo in Bonomijem. Nato se je naznanila plenarna seja za popoldne. V italijanskih diplomatskih krogih se izražajo jako vzdržljivo o konferenci vendar smatrajo, da je sporazum mogoč.

LDU. Rim, 10. novembra. (Agenzia Stefani.) Ministrski predsednik Giolitti odputuje zvečer v Santo Margherito.

LDU. Pariz, 10. nov. (ZNU.) Casopisje je pričelo prinašati prve italijanske brzovjavke o pogajanjih. Poleg glavnih že navedenih točk italijanskih pretenzij se doznava tudi še nastopne: Cres in tudi še nekateri drugi otoki morajo pripasti Italiji, strategične meje za Italijo na dalmatinski obali, uničenje gotovih utrjenih točk v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev. Prvi dve seji nista podali nikakega rezultata. Delegati Jugoslavije so razložili svoje glavne težnje, da se Italiji zagotovi gospodarska podpora, braneč čim najbolj svoje stališče v teritorialnem vprašanju. Dopisnik Agence Havas pristavlja, da nevarnost restavracije Habsburgovcev resno skrbi politične kroge kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Oni bi želeli, da dobijo naravno podporo Italije proti tej restavraciji. „Corriere della sera“ smatra po svojih informacijah, da pogajanja ne bodo dolgo trajala. Ako v prvih treh dneh ne bodo prišli do dovoljnega rezultata, se bo konferenca razšla.

LDU Beograd, 10. nov. „Pravda“ piše o pogajanjih v Santa Margherita: Prav dobro nam je znano, kaj hoče italijansko časopisje s svojim držanjem proti pogajanjem in kakšne namene imajo oni, ki javljajo „poluradna poročila“, a vendar nismo pesimisti. Mi smo na drugi strani pokazali pred Italijo in pred Evropo svojo najboljšo voljo, da mirnim potom rešimo jadranski spor, ako tudi s pogojem, da doprinesemo velike žrtve. Posrečilo se nam je, ustvariti v našem narodu razpoloženje za popustljivost do meje, do katere se more iti, ne da bi se vrglo pod noge ono, kar je najsvetejše, to je glavne življenske interese. Kaj pa je Italija storila v tej smeri? Nič!

DKU Dunaj, 11. novembra. Zadnje semkaj dospele vesti iz Rapalle si silno nasprotujejo. Neko privatno poročilo trdi, da je Italija popustila v vprašanju Idrije in Postojne, drugo isto-tako privatno poročilo pa javlja, da so se pogajanja razbila ter da jugoslovenska delegacija odputuje še tekom današnjega dne domov. Uradno se ne potrjuje doslej ne eno, niti drugo.

LDU Beograd, 10. novem. Ako se tudi iz Rapalle čujejo glasovi, ki niso

povoljni, kakor se je pričakovalo na prv mah, vendar je po zadnjih vesteh upati, da bo prišlo do nekega sporazuma. V nasprotnem primeru bo nastalo strašno stanje, ki ne bi spravilo na neugodno stanje samo obeh pogajajočih se strank, temveč bi streslo tudi vso Evropo in naše ameriške prijatelje. Beograjska „Tribuna“ pravi, komentirajoč te vesti, da bi menda v takem primeru v najkrajšem roku prišlo do kakršnekoli intervencije. Vsekakor pa so se take predpostavke prežgodaj postavile na dnevni red. Pretirane zahteve, ki se stavijo začetkom, ne smejo iznenaditi, ker se vedno zahteva veliko, da se dobi malo. Sicer pa se vsa situacija lahko izpremeni v enem dnevu.

Uradno poročilo o zvezi med Jugoslavijo in Čehoslovaško.

LDU. Beograd, 10. novembra. Trdno odločeno, da se zagotovi mir, donešen s ceno tolikih žrtv v Trianonu dne 4. junija 1920 med zavezniki in pridruženimi ter Madžar-ko sta Nj. Veličanstvo kralji Srbov, Hrvatov in Slovencev in predsednik čehoslovaške republike sklenila definitivno konvencijo. V ta namen sta imenovala svoje pooblaščenec delegate, in sicer kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev gosp. Momčila Ninčića, doktorja prava, svojega ministra za trgovino in industrijo, predsednik čehoslovaške republike pa gosp. Edvarda Beneša, svojega ministra za zunanje stvari, ki sta se po predhodni izmenjavi svojih pooblastil, ki so bila popolnoma v redu, dogovorila o tem, kar stoji v nastopnih točkah:

1. V primeru neizvzenega napada na eno izmed dogovorečih se strank se obvezuje druga stranka, da prihihi na pomoč napadeni stranki na način, kakor jo določen v členu 2. te konvencije.

2. Strokovna oblastva kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in čehoslovaške republike bodo sporazumno določila potrebno za izvršitev te konvencije.

3. Nobena izmed dogovorečih se strank ne bo mogla skleniti sporazuma s kako drugo silo brez prehodnega obveščenja druge stranke.

4. Konvencija bo veljala dve leti od dneva izmenjave ratifikacij. Ob koncu tega roka bo vsaki stranki prosto, odpo-vedati to konvencijo, ki pa bo ostala v veljavi še šest mesecev od dnaya od-povedi.

5. Konvencija se bo predložila zvezi narodov.

6. Ta konvencija se bo ratificirala z izmenjavo dokumentov v Beogradu v čimkrajšem roku. V poverilu označena pooblaščenca sta se podpisala in stavila svoje pečate. Izdano v Beogradu v dveh izvodih dne 14. avgusta 1920. Levi podpis: Edvard Beneš, s. r. Desni podpis: dr. Ninčić, s. r.

Dementi o avstrijsko-jugoslovenskih pogajanjih radi slovenske Koroške.

DKU. Dunaj, 10. nov. „Politische Korrespondent“ poroča: Beograjski list „Narodna politika“ piše o pogajanjih, ki se bodo vršila v najkrajšem času radi regulacije meje med Jugoslavijo in Avstrijo potom izmenjave slovenskega dela Korotena južno Drave z jugoslovenskim ozemljem, na katerem prebiva večina Nemcev (?) Kakor smo izvedeli na pristojnem mestu, se nanaša to poročilo na bivšo plebiscitno ozemlje. Vse te in enake vesti o pogajanjih z Jugoslavijo radi koroškega ozemlja pa so popolnoma neresnične.

Socijalistični nemiri v Italiji.

DKU. Milan, 10. novem. Tukajšnji nemiri so nastali radi tega, ker so nameravali napasti socijalisti sedež liberalnega bloka. Pri nadaljnjih incidentih je bila ena oseba mrtva, 5 do 6 paranjnih.

Vatikanski nameščenci stavkajo.

DKU Rim, 10. nov. (Stef.) Vatikan je radi grožnje svojih nameščencev, da bodo v slučaju neizpolnitve zahtev po povišanju mezd stekli v stavko, zatvoril vse muzeje.

Gospodarstvo, trgovina.

| Uvoz sliv v Dalmacijo. Dovoljeno je, da se v neokupirane dele Dalmacije izvozi 600 vagonov suhih sliv, to pa samo preko glavne carinarnice v Splitu.

| Kredit za obnovo porušenih mlinov. Finančno ministrstvo je dovolilo ministrstvu prehrane in obnove specialni kredit v znesku 1.200.000 dinarjev, katere naj bi se porabila za popravilo porušenih in pokvarjenih mlinov na severozapadu države.

| Gojitev sviloprejk. Izšla je naredba o povzdigu svilarstva pri nas. Po tej naredbi se stavlja jajca sviloprejk pod državno kontrolo, a trgovina s tem predmetom je prosta samo v Stari Srbiji, medtem ko ima za Srbijo, Hrvatsko in Slavonijo koncesijo »Svilarsko društvo« v Beogradu, oziroma Poljedelska banka v Zagrebu.

| Brodarski promet v hamburški luki. Meseca oktobra se je povišal promet ladij v hamburški luki na 430, medtem ko je pristalo v oktobru prošlega leta 280, leta 1918 110, in leta 1913 krog 14.200.

| Uvoz prepovedanega blaga na kontigentno pogodbo v avstrijsko republiko. Trgovska in obrtna zbornica poroča, da je uvoz po naredbi z dne 23. marca t. l. prepovedanega

blaga dovoljen, v kolikor je tako blago obseženo v kontingentih pogodbe z Avstrijo. Sem spada deloma stavbeno okovje, sedlarsko železje, kolarški izdelki, armature, potrebščine za laboratorije etc. tehnični predmeti iz kavčuka in stekla, furniri in letve, papirni izdelki, voščeno platno in eteričnega olja. Pri pošiljateljih tega blaga je treba predložiti potrdilo »Warenverkehrs-bureau-a«, da je pošiljatelj kontingentna.

| Ukinjenje prepovedi uvoza blaga. Ker so različne carinarnice neenako tolmačile naredbo št. 71.144 o pobiranju 10% od vrednosti luksuznega blaga, so nekatere dovoljevale uvoz vseh po naredbi z dne 23. marca 1920 prepovedanih predmetov, druge pa samo onih, ki so v oktoberski naredbi o davku na poslovni promet naštetih kot luksuzni, je trgovska in obrtna zbornica naprosila telegrafično generalno carinsko direkcijo za pojasnilo, ali je prepoved uvoza popolnoma, ali le deloma ukinjena. Odleek generalne direkcije bomo objavili v vseh časopisih.

Razno in humor.

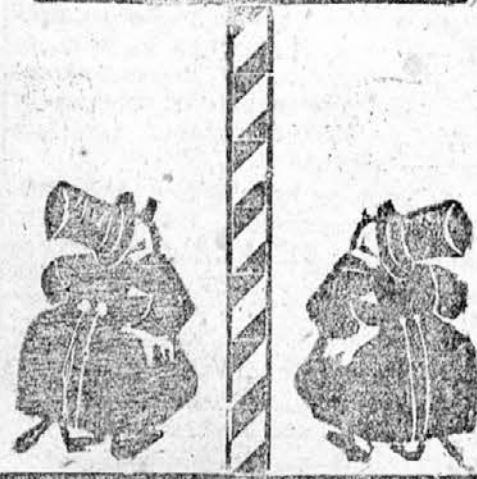
Prostovoljni Robinson. Te dni je bil neki parnik družbe »Cunard Line« vsled viharja primoran, da vrže pri

otoku poleg Bornea sidro. Ko se je vihar pomiril, so opazili potniki v neveliki dalji neki ogenj, krog katerega je skakal človek. Ker jih je gnala radovednost, so spustili častniki čoln v morje ter odveslali proti temu ognju. Ko so dosreli bližje, so opazili, da gori ta kres na majnem otočju, ki je meril v premeru samo 3 morske milje. Ker je bil breg zelo strm in posejan s ostrimi korali, so častniki le trudoma dospeli do njega. Na otoku jih ni sprejel kak kosmat divjak, kakor so pričakovali, ampak zelo vljuden in inteligenten Evropejec. Ko so mu izrazili svoje začudenje, kaj da dela tu — jim je odgovoril, da je pred približno petimi leti havarilala ladja, na kateri je potoval ter da se je samo on rešil. Razkazal jim je svojo lično hišico, napravljeno iz ostankov ladje, jih vedel v hlevu, v katerih so mekale lame in jim pokazal polje, na katerem je zorela pristna pšenica. Pri svojem odhodu so častniki povabili ponesrečenca, naj gre z njimi, ali, Robinson II. je odločno odklonil to vabilo, češ: »Nikoli se še nisem počutil tako srečen, kot ravno ta leta in mi ni čisto nič žal po hudobnem svetu.« Čuden možakar.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.

Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Ali ste že pristopili
k
Jugoslovenski Matici?

Zahtevajte v vsaki
gostilni in kavarni
„Tabor“!

Mala oznanila.

Pridnega šoferja sprejme
okrajno glavarstvo Maribor.
744 3-3

Pri železne sobne peči
se prodajo. Pogledajo se
lahko Koroška cesta 102,
podstrešje. 753 2-2

Nova jedilna soba se
prodaja. Vprašati Vetrinjska
ulica št. 24-I, od 8. do 9.
ure dop. 748 3-3

1000 K nagrada plačam
onemu, kateri mi prepušči
stanovanje 2-3 sob. Po-
nudbe na upravo. 745 3-3

Decimalna tehcnica, že-
lezna blagajna z lesenim
podstavkom in mala lahka
tehcnica se prodaja. Ivan
Kravos, Aleksandrova cesta
št. 13. 752 3-3

Rujava usnjata jopca se
prodaja. Vprašati Slovenska
ulica 24-I. 758

Državni uradnik želi v
svrhu poznejše poroke zna-
nje z izobraženo gospodično.
Pisma pod »Južna ljubezen«
na upravo. 756 2-1

Posojilnica v Mariboru

(Narodni dom)

razpisuje za šolsko leto 1920/21 sledeče ustanove:

1. Dr. Franja Rapoca za visokošolce, devet mest po 300 K.

2. Lasne in sicer po eno mesto za Vinarsko in sadjarsko šolo v Mariboru po 700 K, za Kmetijsko šolo v Sv. Jurju ob južni železnici po 400 K in za Državno obrtno šolo v Ljubljani po 600 K.

Pravico do ustanov pod 1 imajo dijaki slovenske narodnosti iz mariborskega in šoštanjskega okraja, pri drugih pa se bo oziralo na prošilce iz mariborskega okraja.

Prošnje, opremljene z domovnico, zadnjim šolskim spričevalom in ubožnim listom, se naj vložijo do 24. t. m. v posojilnični pisarni v Narodnem domu v Mariboru.

755 **Ravnateljstvo.**

Vabilo k

izvanrednemu občnemu zboru

zadruga »Združeni čevljarski mojstri v Mariboru in okolici, zadr. z o. z.«

kateri se vrši

v nedeljo 14. novembra 1920 ob 9. uri dopoldne v salonu restavracije »Maribor«, Grajski trg 1.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo poslovanja.
3. Predlogi in sklepi načelnika.
4. Slučajnosti.

Za načelnika: Ivan Smrčkar, ravnatelj.

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevzame

vsako vrsto straženja v mestu, na kolo-dvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Pojasnila v pisarni: Pri-
stanjska ulica 2.

Pozor!
Trgovina z delikatesami
Anton Spaninger
Maribor, Jurčičeva ul. 11
priporoča

vedno sveže jestvine
v veliki izbiri in pri-
mernih cenah.

733 5-5

JAKOB KELC

krojaški mojster

Maribor, Stolna ulica 5

izdeluje obleke za dame
in gospode po najnižjih
cenah. Postrežba točna!
708

Prepričajte se, da
kupite najboljšo in
najcenejšo

čevlje

v trgovini 733
10-2

Anice Traun,
Maribor,
Grajski trg št. 1

Pohištvo!

Tovarna in zaloga Koroška cesta 46-53

Peter Hochstätter in drugovi

priporočajo

svojo bogato zalogo kompletnih spalnih sob, kuhinjske opreme iz meh-
kega in trdega lesa, kakor posamezne dele po znižanih cenah.